

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

คำสั่ง

คดีหมายเลขดำที่ ๖๕๓ /๒๕๕๒

สำเนาถูกต้อง

คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๕ /๒๕๕๓

[Signature]

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

(นางขวัญเดือน นรมสาวท)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ช่วยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

21 S.H. 2554

ศาลจังหวัดภูเก็ต

วันที่ ๑๖ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔

ความแพ่ง

ระหว่าง

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

โจทก์

- นายนิค ต่อทูน ที่ ๑
- นายเลี่ยน เทียมเวียง ที่ ๒
- นายณวัฒน์ รั้งรา ที่ ๓
- นายสมาน บานตา ที่ ๔
- นางบัวลา อินอิม ที่ ๕
- นางสาวบัวลย์ โยธาธรรม ที่ ๖
- นางปางทอง บานตา ที่ ๗
- นางสำเนียง สายทองเถื่อน ที่ ๘
- นางสายทอง ต่อศิริ ที่ ๙
- นายวรกมล ทองดินอก ที่ ๑๐
- นายอ่าง เดชบำรุง ที่ ๑๑
- นางละเอียด ชาญชัย ที่ ๑๒
- นายตา ปลื้มวงษ์ ที่ ๑๓
- นายหลิด พิทักษ์พงศ์ ที่ ๑๔
- นางสมลา ศิลาศรี ที่ ๑๕
- นายเดือน ต่อชีวัน ที่ ๑๖
- นางวิลัย แสนสมบัติ ที่ ๑๗
- นายสมพร ต่อวิญญา ที่ ๑๘
- นายสอาด นามผา ที่ ๑๙

นายปรามอทย์ ผลภิญโญ ที่ ๒๐
นางอรนุช ผลภิญโญ ที่ ๒๑
นายปุ่น พงษ์สุวรรณ ที่ ๒๒
นายไสว จุลละนันท์ ที่ ๒๓
นางยงด บัญญาชีพ ที่ ๒๔
นายชิดชัย อินอิม ที่ ๒๕
นางประภัสสร อินอิม ที่ ๒๖
นายวิชัย ประไพเมือง ที่ ๒๗
นายเด่น คำแหล้ ที่ ๒๘
นายเจียง แก้วแย้ม ที่ ๒๙
นายแบน บุคคาสุข ที่ ๓๐
นายเลิศ เดชประกอบ ที่ ๓๑

จำเลย

เรื่อง ขับไล่ ละเมิด (ชั้นบังคับคดี)

คดีสืบเนื่องมาจากศาลนี้พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๙ และที่ ๓๑ และบริวาร
ออกจากสวนป่าคอนสารแปลงปลูกป่า ๒๕๒๒(๒๕๕๐) ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าภูซำ
ผักหนามในท้องที่ตำบลโนนคูณ ตำบลห้วยยาง และตำบลทุ่งพระ อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ
ตามแผนที่พิพาทท้ายฟ้องหมายเลข ๖ (ที่ภู่น่าจะเป็น แผนที่พิพาทท้ายฟ้องหมายเลข ๕) กับให้
รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและต้นไม้ที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๙ และที่ ๓๑ และบริวารได้นำไปปลูกไว้ใน
พื้นที่พิพาท และปรับสภาพพื้นที่สวนป่าให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และห้ามจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๙ และ
ที่ ๓๑ และบริวารเข้าเกี่ยวข้องในพื้นที่สวนป่าคอนสารทั้งหมดอีกต่อไป ให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๙
และที่ ๓๑ ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ ๑๐,๐๐๐ บาท

/จำเลย

196/5

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา และขอให้ทุเลาการบังคับคดี โจทก์แก้อุทธรณ์พร้อมคัดค้านการทุเลาการบังคับคดี

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ มีคำสั่งว่า คดีไม่มีเหตุสมควรอนุญาตให้ทุเลาบังคับไว้ในระหว่างอุทธรณ์ ให้ยกคำร้อง

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ยื่นคำร้องว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา กับขอให้ทุเลาการบังคับคดี ศาลนัดฟังคำสั่งทุเลาการบังคับคดีแล้ว ขณะนี้รัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาที่ดินพิพาท ด้วยรูปแบบโฉนดชุมชน ดังนั้นในระหว่างรอฟังคำสั่งทุเลาการบังคับคดี การบังคับคดีจึงอาจเกิดความเสียหายแก่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ และไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ขอให้งดการบังคับคดีไว้ชั่วคราว

โจทก์ยื่นคัดค้านคำร้องขอให้งดการบังคับคดี ขอให้ยกคำร้อง

ทางพิจารณา จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ นำสืบว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นกับขอให้ทุเลาการบังคับคดี รัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาที่ดิน โดยเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเพื่อแก้ไขปัญหาของเครือข่ายปฏิรูปที่ดินแห่งประเทศไทย กำหนดให้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดให้มีโฉนดชุมชน พ.ศ.๒๕๕๓ มีเนื้อหาสาระสำคัญคือให้สิทธิประชาชนในการบริหารจัดการที่ดินในพื้นที่ โดยบริหารจัดการในรูปขององค์กร ต่อมาประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนจากกรณีคดีที่พิพาทในคดีนี้ ได้ยื่นคำร้องขอให้จัดทำโฉนดชุมชนต่อประธานคณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มีโฉนดชุมชนเรียบร้อยแล้ว กรณีพื้นที่พิพาทเกี่ยวข้องกับคดีนี้คณะกรรมการตรวจสอบพื้นที่จะได้ลงตรวจสอบพื้นที่เพื่อกำหนดพื้นที่สวนป่าคอนสาร

ประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ เพื่อจัดทำโฉนดชุมชน รัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาดินของประชาชน ยึดถือข้อเท็จจริงในการแก้ไขปัญหาดินที่สำคัญกว่ากฎหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และ ๓๑ ไม่มีการ ขยายพื้นที่ครอบครองอยู่เดิมและโจทก์ก็สามารถเข้าไปตรวจสอบพื้นที่พิพาทได้

โจทก์นำสืบว่า หลังจากศาลพิพากษาในคดีนี้แล้ว สภาพพื้นที่พิพาทมีการแผ้วถาง พื้นที่เตรียมก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง มีการก่อสร้าง กระท่อม ที่อยู่อาศัยขึ้นเรื่อย ๆ มีต้นไม้ของ โจทก์ถูกตัดและพบกลุ่มราษฎรในพื้นที่พิพาทกำลังแผ้วถางจุดไฟเผาวัชพืช ในพื้นที่พิพาทมี ราษฎรนำต้นกล้วย ไม้ไผ่ พืชเกษตรต่าง ๆ เข้าไปปลูก และก่อสร้าง และสุมเผาต้นไม้ มีผลทำให้ ต้นยูคาลิปตัสของโจทก์เจริญเติบโตช้ากว่าปกติ ไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมาย การเข้าตรวจสอบ พื้นที่ของเจ้าหน้าที่ของโจทก์ไม่สามารถกระทำได้ตามปกติ เนื่องจากมีราษฎรเข้ามารุมล้อม กตสัน โดยตั้งแต่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ กับพวก เข้ามาครอบครองที่พิพาทเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นมาโจทก์ไม่สามารถบำรุงรักษาต้นไม้ในที่ดินที่พิพาทได้ ทำให้โจทก์ เสียหาย ต้นไม้ไม่เจริญเติบโตตามปกติ และทำให้โจทก์สูญเสียรายได้มาบริหารจัดการและส่ง รายได้แก่แผ่นดิน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของโจทก์ ปัจจุบันไม่มีการออกกฎหมาย ยกเลิกสวนป่าคอนสาร อีกทั้งกรมป่าไม้ไม่ได้เรียกคืนพื้นที่สวนป่าจากโจทก์

พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า มีเหตุสมควรให้งดการบังคับคดีหรือไม่ มี ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามคำร้องขอให้งดการบังคับคดีของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ รวม สองประการ ในประการแรก มีปัญหาว่าสมควรงดการบังคับคดีเพื่อรอฟังคำสั่งทุเลาการบังคับคดี ของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ นั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ยื่นอุทธรณ์

/คำพิพากษา

- ๕ -

คำพิพากษา และขอให้ทุเลาการบังคับคดี ต่อมาวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ศาลนี้ได้อ่านคำสั่ง
ทุเลาการบังคับคดีของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ โดย ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ มีคำสั่งว่า คดีไม่มีเหตุสมควร
อนุญาตให้ทุเลาบังคับไว้ในระหว่างอุทธรณ์ ให้ยกคำร้อง นั้น เมื่อไม่มีคู่ความอุทธรณ์กระบวน
พิจารณาเกี่ยวกับการขอทุเลาการบังคับคดีดังกล่าว คำสั่งไม่อนุญาตให้ทุเลาการบังคับคดีของศาล
อุทธรณ์ภาค ๓ ย่อมเสร็จเด็ดขาด จึงไม่มีเหตุสมควร ให้งดการบังคับคดีเพื่อรอฟังคำสั่งทุเลาการ
บังคับคดีอีกต่อไป และมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามคำร้องขอให้งดการบังคับคดีของจำเลยที่ ๑
ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ประการสุดท้ายว่า มีเหตุสมควรงดการบังคับคดีเพื่อรอการดำเนินการออก
โฉนดชุมชนตามที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ อ้างหรือไม่ แม้จะได้รับความตามทางไต่สวนของ
จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ว่า หลังจากศาลนี้พิพากษาแล้ว มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่า
ด้วยการจัดให้มีโฉนดชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๓ และประกาศคณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มี
โฉนดชุมชนว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินงาน โฉนดชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้
ประชาชนที่รวมตัวกันเป็นชุมชนมีสิทธิได้รับหนังสืออนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐตาม
นโยบายโฉนดชุมชนของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการกลางทำ
หน้าที่ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐเจ้าของที่ดิน ชุมชนและประชาชน ตามสำเนา
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดให้มีโฉนดชุมชน ๑ เอกสารหมาย ร.๑๑ และสำเนา
ประกาศคณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มีโฉนดชุมชนว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการ
ดำเนินงาน โฉนดชุมชน ๑ เอกสารหมาย ร.๑๒ แต่เมื่อพิจารณาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่า
ด้วยการจัดให้มีโฉนดชุมชน ๑ ข้อ ๓ (๒) ประกอบประกาศคณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้
มีโฉนดชุมชนว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินงาน โฉนดชุมชน ๑ ข้อ ๓ และข้อ ๔ (๓)

/แล้ว

196
2

- ๖ -

แล้วปรากฏสาระสำคัญว่า การจัดให้มีโฉนดชุมชนนั้น ชุมชนต้องครอบครองที่ดินของรัฐ มาไม่น้อยกว่าสามปีและต้องเป็นการเข้าครอบครองที่ดินของรัฐเป็นที่อยู่อาศัยหรือที่ดินทำกินใน ลักษณะที่ใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้ ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ และบริวารเพิ่งเข้าไปในที่ดินที่พิพาท จำนวน ๘๔ ไร่ ตามฟ้อง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่โจทก์ได้ปลูกต้นไม้ไว้ก่อนแล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ และ พ.ศ. ๒๕๕๐ การกระทำของจำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ กับพวก ดังกล่าวมีลักษณะเข้าไปในที่ดินพิพาทเพื่อ เรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎร มิใช่เข้าไปเพื่ออยู่อาศัยหรือที่ดินทำกินใน ลักษณะที่ใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐอย่างแท้จริง และระยะเวลานับแต่จำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และ ที่ ๓๑ และพวกเข้าไปนับถึงวันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดให้มีโฉนดชุมชน ฯ ใช้บังคับ เป็นเวลาเพียง ๑ ปีเศษเท่านั้น การกระทำของจำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ตามฟ้อง ดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดให้มีโฉนดชุมชน ฯ และ ประกาศคณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มีโฉนดชุมชนว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการ ดำเนินงานโฉนดชุมชน ฯ ยิ่งไปกว่านั้นการทำโฉนดชุมชนแก่จำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ กับ พวก หากจะเกิดขึ้นได้ ก็เป็นคนละส่วนกับการกระทำของจำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ที่ละเมิด เข้าไปไปในพื้นที่ปลูกป่าโจทก์ ๘๔ ไร่ ในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ตามฟ้อง และไม่มีส่วน เกี่ยวข้องใด ๆ กับการบังคับคดีนี้ แม้ทางนำสืบของโจทก์จะไม่ปรากฏชัดเจนว่า จำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ ได้ขยายพื้นที่การครอบครองจากเดิมหรือไม่ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ คู่ความทั้งสองฝ่ายนำสืบว่า จำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ และบริวารยังคงอยู่ในที่ดินที่พิพาท มี การใช้ประโยชน์ในสิ่งปลูกที่อยู่อาศัย คูแลบารุงปลูกต้นไม้ที่จำนวนที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ และ

- ๓ -

พวกพะาะปลุกไว้ และยังคงมีค่านบริเวณทางเข้าออกที่จำเลขที่ ๑ ถึงที่ ๒๕ และที่ ๓๑ และพวก
ครอบครองอยู่ มีผลต่อการบำรุงรักษาต้นไม้ที่โจทก์ปลุกไว้ ย่อมทำให้ต้นไม้ของโจทก์ไม่
สามารถเจริญได้ตามปกติ จึงเป็นการรบกวนการครอบครองโดยสงบสุขและก่อให้เกิดความ
เสียหายแก่โจทก์อย่างต่อเนื่อง จึงไม่มีเหตุสมควรที่จะงดการบังคับคดี

จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ./

นายสัญญา โยธา

นางนันทปภา คุ่มพงษ์

